



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **H. B. Z. Č. K.**, pobočného spolku H. B., se sídlem x, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č.j. 027832/2014/KUSK, sp. zn. SZ 006900/2014/KUSK REG/DIV,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č. j. 027832/2014/KUSK, sp. zn. SZ 006900/2014/KUSK REG/DIV, a rozhodnutí Městského úřadu Mníšek pod Brdy ze dne 23. 9. 2013, č. j. MMpB-SÚ/8744/13-1242/2013-Rys, sp. zn. 1242/2013-Rys, se z r u š u j í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č.j. 027832/2014/KUSK, sp. zn. SZ 006900/2014/KUSK REG/DIV (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný

zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Mníšek pod Brdy (dále jen „stavební úřad“) ze dne 23. 9. 2013, č. j. MMpB-SÚ/8744/13-1242/2013-Rys, sp. zn. 1242/2013-Rys. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad na žádost stavebníků rozhodl o umístění stavby vrtané studny na jejich pozemku p. č. x v k. ú. Stříbrná Lhota a obci Mníšek pod Brdy.

Žalobce v první řadě předchozímu správnímu řízení vytýkal vadu spočívající v tom, že v rozporu s § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) nebyl seznámen s novými důkazy a podklady pro rozhodnutí (znalecké posouzení Mgr. J. K.), o nichž se tak dozvěděl až vydáním rozhodnutí stavebního úřadu, a nebyl uvědoměn o možnosti nahlédnout do spisu, v důsledku čehož byl připraven o možnost se vyjádřit před vydáním rozhodnutí. Žalovaný přitom tento nesprávný procesní postup stavebního úřadu i přes námitky žalobce akceptoval a nevyzval ho k nápravě. Žalobce v tomto zacházení spatřuje rozdílný přístup k účastníkům řízení v rozporu se zásadou rovného zacházení zakotvenou v ustanovení § 7 správního řádu.

Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je vydáno na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, v důsledku čehož je nepřezkoumatelné. Konkrétně uvedl, že v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu se opíral především o závěry hydrogeologického posudku „Hydrogeologické poměry a stanovení využitelných zdrojů podzemní vody na katastrálním území obce Stříbrná Lhota (Praha, květen 2012)“ zpracovaného soudním znalcem v oboru hydrogeologie RNDr. J. V., který je uložen mj. i u stavebního úřadu (ten z něj ve svém rozhodnutí i citoval). Je pravdou, že z toho důvodu znalecký posudek k odvolání nepřikládal, ale předpokládal, že jej přiloží stavební úřad, který má povinnost kompletovat správní spis předkládaný k odvolacímu řízení. Žalovaný však rozhodl pouze na základě podkladů zpracovaných hydrogeologem obchodně spojeným se sporným investičním záměrem vrtané studny. Žalobce má tedy za to, že žalovaný rozhodoval v rozporu s požadavkem § 3 správního řádu na základě neúplně zjištěného skutkového stavu pouze na základě podkladů předložených pouze účastníky řízení, kteří mají na výsledku řízení osobní zájem. Pokud by si žalovaný vyžádal hydrogeologický posudek RNDr. V., zjistil by řadu pochybení, která jsou v rozporu s doporučeními tohoto znalce, tak jak na to žalobce upozorňoval již ve svém odvolání.

Žalobce také rozporoval závěr napadeného rozhodnutí, že voda z vrtu není vhodná k napouštění bazénu a není tedy třeba počítat s takovým odběrem. I laické veřejnosti je všeobecně známo, že kvalitu vody lze upravit „bazénovou chemií“. Daný závěr navíc žalovaný vzhledem ke své odbornosti nebyl oprávněn vyslovit.

Žalobce konečně brojil i proti argumentu, že je vrt mezi jednotlivými zvodnatělými kolektory utěsněn. To odporuje hydrogeologickému posudku RNDr. V., z něž plyne, že jednotlivé kolektory mohou být propojeny puklinami v horninách a že při čerpání většího množství vody z hlubšího kolektoru může dojít k zaklesnutí vody právě těmito puklinami z mělkých zvodněných kolektorů.

Žalovaný namítl, že si není vědom pochybení. Konstatoval, že obdržel kompletní spisový materiál včetně hydrogeologického posudku RNDr. V. a rozhodoval tak na základě úplně zjištěného skutkového stavu. V napadeném rozhodnutí však vysvětlil, že tento posudek není adekvátní pro správní řízení, protože se nezabývá konkrétní stavbou, nýbrž všeobecně katastrálním územím obce Stříbrná Lhota. Byl navíc vypracován v roce 2012, takže se nemohl zabývat řešenou stavbou, o jejíž umístění bylo požádáno až v srpnu 2013. Oproti tomu hydrogeologický posudek Mgr. J. K. byl zpracován pro tuto konkrétní stavbu a je navíc (na rozdíl od hydrogeologického posudku RNDr. V.) opatřen kulatým razítkem dokazujícím

odbornou způsobilost v oboru geofyziky a hydrogeologie. Proto byl posudek Mgr. K. dostatečným a zároveň jediným kvalifikovaným podkladem pro rozhodování o umístění stavby.

Žalovaný akceptuje, že v případě předložení jiného aktuálního posudku obsahujícího všechny zákonem dané náležitosti, který by se týkal konkrétní stavby, by stavební úřad byl povinen nechat vypracovat třetí nezávislý posudek, který by danou situaci rozhodl. K takové situaci však nedošlo. Stavební úřad ostatně hydrogeologický posudek RNDr. V. komentoval, takže ten nebyl opomenut, nebyl však dostatečným podkladem vyvolávajícím potřebu vypracovat třetí nezávislý posudek.

Žalovaný konečně upozornil i na kladné stanovisko Odboru životního prostředí Městského úřadu Černošice, které stanovilo podmínky zapracované do výroku rozhodnutí stavebního úřadu, a na to, že záměr bude ještě posuzován vodoprávním úřadem ve stavebním řízení. S ohledem na uvedené proto považoval žalobu za nedůvodnou a žádal její zamítnutí.

Žalobce reagoval námitkou, že žalovaný zjevně měl v odvolacím řízení k dispozici pouze část hydrogeologického posudku RNDr. V., neboť tento posudek je opatřen znaleckou doložkou i „červeným“ razítkem „Odborná způsobilost z oblasti hydrogeologie (č. 1547/2002, RNDr. J. V.)“, jak je patrné i na CD nosiči předkládaném jako příloha k žalobě. Jestliže žalovaný považoval posudek za neúplný, byl povinen žalobce vyzvat k jeho doplnění a neučinil-li tak, nemůže to jít k žalobcově tíži. Přitom měl-li žalovaný dva znalecké posudky s rozdílnými závěry, nebyl oprávněn si učinit vlastní úvahu o správnosti pouze jednoho z nich, obzvláště jestliže hydrogeologický posudek RNDr. V. řeší rozsáhlejší oblast v širších hydrogeologických souvislostech. Právě s ohledem na jeho komplexní povahu nemůže mít na jeho aplikovatelnost vliv fakt, že byl zpracován již v roce 2012. V závěru pak žalobce opět poukázal na porušení § 36 správního řádu. Pokud by byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, mohl žalovaný své výhrady k úplnosti podkladů formulovat včas a nemusel svůj nezákonný postup dodatečně odůvodňovat až ve vyjádření ke správní žalobě.

Stavebníci se, ač obesláni, do řízení jako osoby zúčastněné na řízení nepřihlásili.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 7. 8. 2013 podali stavebníci žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby vrtané studny, k níž přiložili podrobnou projektovou dokumentaci a hydrogeologické posouzení vypracované v červnu 2013 Mgr. J. K. Toto posouzení je opatřeno razítkem dokládajícím odbornou způsobilost zpracovatele v geofyzice a hydrogeologii (č. 1612/2002), není však opatřeno znaleckou doložkou (podle seznamu na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz ostatně zpracovatel není zapsán jako znalec). V posudku je mj. bez dalších údajů konstatováno, že při čerpacích pracích spojených s vyčištěním vrtu byla provedena orientační čerpací zkouška, podle níž orientační vydatnost studny je 0,04 l/s, což odpovídá požadavkům investora. S odkazem na průměrné výsledky čerpacích zkoušek z „geologicky totožného prostředí“ bylo dále řečeno, že vliv studny na okolí nepřesáhne poloměr 13 m, a proto nebudou ovlivněny studny v okolí (nejbližší vzdálena 25 m). Dále bylo zdůrazněno, že nový vrt byl situován na takovém křížení oslabených pásem zvodnělých horizontů, u kterého lze předpokládat, že nekomunikuje se žádným ze stávajících zdrojů v širším okolí a nebude tedy ovlivňovat okolní vodní zdroje. Zpracovatel na základě uvedeného vyslovil předpoklad, že vliv nového vrtu na stávající zdroje bude zanedbatelný a že při plánovaném odběru nedojde k poklesu hladin ve stávajících zdrojích.

Ve spise se také nachází nesouhlas města Mníšek pod Brdy se stavbou vrtané studny s odkazem na hydrogeologický posudek lokality a na možnost připojení na vodovod v roce

2014. Další přílohou je stanovisko Odboru životního prostředí Městského úřadu Černošice, v němž vodoprávní úřad vyžadoval doložení těsnění vnějšího pláště do hloubky uvedené v projektové dokumentaci a uložení povinnosti akumulovat srážkovou vodu ze střech a užívat ji přednostně k zálivce. Konkrétní výhrady vůči záměru však vysloveny nebyly.

Ve správním spise je založen v prosté kopii i hydrogeologický posudek RNDr. V., ovšem nestránkovaný, bez poslední strany a bez příloh včetně znalecké doložky (na žalobcem předloženém CD je uložena ve formátu PDF kopie téhož dokumentu opatřená podacím razítkem stavebního úřadu a Městského úřadu v Černošicích, s očíslovanými stranami, včetně str. č. 17 obsahující podpis znalce a dvě kulatá razítka – jedno prokazující odbornou způsobilost v hydrogeologii, druhé prokazující zápis znalce pro obor těžba, odvětví hydrogeologie – a včetně příloh, mezi nimiž je i znalecká doložka).

Dne 23. 8. 2013 stavební úřad oznámil zahájení územního řízení a účastníkům řízení stanovil lhůtu 15 dnů, v níž mohou uplatnit své námítky. Dne 28. 8. 2013 se do řízení přihlásil jako účastník žalobce a s odkazem na hydrogeologický posudek RNDr. V. nesouhlasil se stavbou. Zdůraznil, že i přes dostatek podzemní vody tento posudek konstatoval, že v lokalitách s hustou zástavbou se v dlouhodobě srážkově velmi slabém období od června do září studny navzájem negativně ovlivňují a vrty do hlubších kolektorů mohou negativně ovlivnit zásoby pitné vody v současných převážně kopaných studních s hloubkou 8 až 12 m. V okolí pozemku jsou studny hluboké okolo 10 m a jedná se o místo s hustou výstavbou pro trvalé i přechodné bydlení. Žalobce namítal též, že napojená budova není určena pro trvalé bydlení, které je třeba upřednostnit, a že v roce 2014 bude okolo pozemku realizován vodovod.

Následně bylo bez dalšího dne 23. 9. 2013 stavebním úřadem vydáno územní rozhodnutí povolující umístění stavby vrtané studny, v němž byly převzaty požadavky odboru životního prostředí Městského úřadu Černošice a zamítnuty námítky města a žalobce z důvodu, že stavebníci předložili hydrogeologický posudek, v němž se uvádí, že vliv na stávající zdroje v okolí bude zanedbatelný a nedojde v nich k poklesu hladin. Poukázal dále na to, že v této lokalitě není zaveden vodovodní řad, že původní zdroj využívaný společně pro dva pozemky ztratil původní vydatnost a že stavebník se chystá využívat objekt k trvalému bydlení. Z hydrogeologického posudku RNDr. V. pak stavební úřad zmínil pasáž, podle níž k ovlivnění lokálních ekosystémů v údolí Bojovského potoka by docházelo pouze v případě odběrů podzemní vody převyšujících tvorbu přírodních zdrojů podzemní vody nebo v případě zániku odtoku podzemní vody v potoku v období dlouhodobého sucha.

Dne 16. 10. 2013 podal žalobce odvolání, v němž namítl s odkazem na přiložené připomínky zpracované RNDr. J. V., že posudek Mgr. K. obsahuje spekulativní závěry, v hydrogeologickém posouzení opomenul spotřebu vodu na provoz venkovního bazénu o objemu odhadem 15 m³, nepřihlédl k hydrogeologickému posudku RNDr. V., podle nějž by nejbližší studny měly být od nových vrtů vzdáleny nejméně 35 m, navíc ani nedošlo k zaměření hladin okolních studen před zahájením vrtacích prací. Argumentoval aktuální dostatečnou hladinou spodních vod, která umožňuje využití stávajícího vodního zdroje do doby vybudování vodovodního řadu v roce 2014. Zmínil též zkušenost z období před 10 lety, kdy při pročišťování vrtu na západě obce došlo ke ztrátě vody či jejímu výraznému poklesu ve většině studní od středu obce až po její západní okraj, z čehož lze dovozovat, že studny jsou puklinami propojené a navzájem se ovlivňují. Připojeny jsou připomínky RNDr. V., který kritizuje, že zpráva Mgr. K. žádnými daty nedokládá deklarovanou průměrnou orientační vydatnost zdroje a že z jejího obsahu je zřejmé, že žádná měření vztahu mezi čerpaným množstvím vody a klesáním hladiny podzemní vody nebyla prováděna. Nebylo také

vysvětleno, jak zpracovatel dospěl k dosahu depresního kužele vrtu 13 m, přičemž z nedostatku měření podzemní hladiny je zřejmé, že pro nedostatek vstupních údajů nemohla být tato hodnota vypočtena a je pouhým spekulativním odhadem. Z důvodu chybějícího zaměření hladiny okolních studní je tvrzení o jejich neovlivnění pouhým nepodloženým předpokladem autora. Ke zjištění umístění studny na křížení oslabených pásem zvodnělých horizontů je nezbytné geofyzikální měření, které však není zdokumentováno a zjevně prováděno nebylo. I zde jde o nepodloženou spekulaci. Konečně výpočet potřeby vody nezohledňuje, že v určité části roku (cca 3-4 měsíce) bude voda využívána i pro závlahu z důvodu spotřebování dešťové vody, jako k tomu dochází u okolních studní.

Stavební úřad umožnil vyjádřit se k odvolání ostatním účastníkům. Stavebníci zaslali emailem vyjádření Mgr. K. (později doložené v originále opatřené kulatým razítkem), který uvedl, že voda z vrtu je pro bazén nevhodná a investoři nepředpokládají její využití, navíc by šlo o jednorázovou záležitost. Kopané studny jsou podle něj s ohledem na klimatické změny zranitelné, avšak u vrtu je horizont mělkých podzemních vod izolován od hlubšího puklinového kolektoru. K námitkám RNDr. V. konstatoval, že u malých domovních studní provádí zhotovitel v rámci vrtných prací orientační čerpací zkoušku na stanovení vydatnosti, že dosah depresního kužele stanovil dle vzorce W. Sichardta, že po odvrtání bylo s vlastníky okolních studen hovořeno o tom, zda v jejich studnách nedošlo k poklesu hladiny vody, což nikdo nenamítal, že strukturní stavbu území vyhodnotil studiem archivních materiálů a z pochůzek biotronika a že při stanovení potřeby vody respektoval představy zadavatele. Pokles mělkých podzemních vod v důsledku změn klimatu je obecně známý, a proto je třeba důsledně odizolovat oba kolektory, což ovšem provedeno bylo. Jednoznačné vyřešení problému by vyžadovalo uskutečnění minimálně tří denní čerpací zkoušky.

O odvolání pak bez dalšího rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že je zamítl. Argumentoval tím, že hydrogeologický posudek RNDr. V. nebyl podán ve správním řízení a pro účely územního řízení je tak dostačující hydrogeologický posudek předložený stavebníky, přičemž žalovaný vzal v úvahu i kladné stanovisko Odboru životního prostředí Městského úřadu Černošice. V postupu stavebního úřadu žalovaný neshledal žádné zásadní závady. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 2. 2014.

Soud po zjištění, že žaloba je včasná, napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a žalobce je pobočným spolkem spolku, mezi jehož programové cíle spadá ochrana přírody a krajiny (jak vyplývá z textu stanov H. B. dostupných ve sbírce listin veřejného rejstříku), napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle § 7 správního řádu mají dotčené osoby při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou (odst. 1). Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění (odst. 2).

Podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) občanské sdružení (jeho organizační jednotka s právní subjektivitou) je oprávněno za podmínek a v případech

podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Žalobce se jako organizační jednotka občanského sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, v souladu s ustanovením § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny včas přihlásil jako účastník územního řízení a takto s ním mělo být i zacházeno. Soud se však musí ztotožnit s prvním ze žalobních bodů (na něž ostatně žalovaný nereagoval), že stavební úřad, ale i žalovaný se žalobcem nezacházeli v souladu se zásadou rovného zacházení zakotvenou v ustanovení § 7 správního řádu. Nejlépe to vyplývá z postupu stavebního úřadu, který umožnil stavebníkům reagovat na odvolání žalobce, avšak s jejich vyjádřením (včetně vyjádření Mgr. K.) již žalobce dále neseznámil, třebaže obsahovalo nové, dosud v řízení neuplatněné argumenty s potenciálním vlivem na obsah napadeného rozhodnutí. Tento nedostatek nenapravil ani žalovaný poté, co mu byl správní spis v tomto stavu předložen k rozhodnutí o odvolání.

S tím ovšem souvisí i neméně pravdivá námitka žalobce, že správní orgány zcela opomenuly postupovat podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Ze správního spisu je patrné, že v okamžiku, kdy měl správní orgán podklady pro vydání svého rozhodnutí za úplné, nevyzval ani stavební úřad, ani žalovaný účastníky řízení k tomu, aby se s nimi seznámili a ve stanovené lhůtě případně uplatnili své připomínky. Tato vada přitom zjevně mohla mít vliv na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí, neboť ze správního spisu nevyplývá, že by se žalobce s jeho obsahem seznámil i bez takové výzvy a přitom je zřejmé, že přinejmenším v odvolacím řízení se staly součástí správního spisu další významné podklady poté, co se k věci žalobce naposledy vyjádřil. Tyto nedostatky v postupu správního orgánu představují závažnou procesní vadu s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí, která podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí i bez jednání.

Proto se soud dalšími žalobními body zabýval jen nad rámec nezbytného posouzení. Pokud jde o spor o tom, zda žalovaný vůbec vycházel z hydrogeologického posudku RNDr. V., pro věc je podstatné to, že z hlediska argumentace užití v napadeném rozhodnutí se jím žalovaný neřídil s nejednoznačným argumentem, že „nebyl podán ve správním řízení“. Vychází-li v tomto směru soud z vysvětlující argumentace ve vyjádření žalovaného, musí soud konstatovat, že takto zjednodušeně k danému posudku přistupovat nelze. Jestliže jím žalobce (a též Město Mníšek pod Brdy) argumentoval, bylo namístě se s jeho obsahem seznámit a v případě pochyb o jeho úplnosti si zajistit jeho úplnou kopii. Aniž by v tomto směru považoval za nezbytné v rámci úvah *obiter dictum* provádět související dokazování, soud odkazuje na obsah CD předloženého s žalobou, z něž plyne, že žalobce má k dispozici úplný znalecký posudek RNDr. V. opatřený navíc i podacím razítkem stavebního úřadu s datem 4. 9. 2012 (tudíž jej má i stavební úřad). Nelze tedy tuto listinu diskvalifikovat z formálních hledisek, neboť jako posudek podaný zapsaným znalcem a současně osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii je formálně nejméně na srovnatelné úrovni jako hydrogeologické posouzení předložené stavebníky. Třebaže posudek nebyl zpracován přímo pro dané územní řízení, nic to na jeho povaze znaleckého posudku ve smyslu § 56 správního řádu nemění, má-li náležitosti znaleckého posudku dle § 127a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48,

publikovaný pod č. 3283/2015 Sb. NSS]. V tomto případě sice znalecký posudek neodpovídá požadavkům § 127a o. s. ř., neboť postrádá doložku o tom, že si je znalec vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, ale ani to jej nevylučuje z použití jako listinného důkazu, s nímž se musí správní orgán i s vědomím odpovídající odbornosti jeho původce řádně vypořádat, a to zejména z hledisek namítaných účastníky řízení.

Za vypořádání posudku přitom nelze považovat ani jeho paušální odmítnutí z důvodu, že neposuzuje jednu konkrétní stavbu, nýbrž komplexně poměry v celém katastrálním území. Rozhodující je, zda i přes tento širší záběr je způsobilý poskytnout odborné informace relevantní i pro stavbu posuzované vrtané studny. V tomto směru bylo nezbytné, aby se žalovaný i stavební úřad zabývali relevancí žalobcem zdůrazňovaných pasáží i pro pozemek, na němž má být stavba realizována, a smysluplně vyložili, proč se domnívají, že dané pasáže relevantní nejsou. V této souvislosti pak až absurdně vyznívá argument, že by posudek neměl být aplikovatelný jen proto, že vznikl jeden rok před podáním žádosti o územní rozhodnutí. Z posudku je totiž zřejmé, že byl zpracován právě s cílem poskytnout *pro futuro* stavebnímu a vodoprávnímu úřadu odborný rámec pro posuzování žádostí dotýkajících se režimu podzemních vod v daném území a svou povahou jej lze přirovnat k územně analytickým podkladům ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 257/2013 Sb. (dále jen „stavební zákon“), byť v tomto případě jeho pořízení nezadal úřad územního plánování. Vzhledem k tomu, že posudek zohledňuje různé srážkové poměry, které v daném území lze očekávat, a popisuje a zohledňuje geomorfologické a hydrogeologické charakteristiky jednotlivých částí předmětného katastrálního území, je tento posudek podle přesvědčení soudu použitelný i do budoucna a na základě ujasnění si umístění konkrétního záměru z něj lze dovodit i závěry platné pro konkrétní lokaci. Bylo tedy na žalovaném a stavebním úřadu, aby vyložili konkrétně, proč považují za adekvátnější závěry posouzení Mgr. K., proč pasáže zdůrazňované žalobcem se netýkají dané lokace či daného typu stavby nebo proč považují závěry posudku za nelogické, nedostatečně podložené vstupními daty a měřeními či neodůvodněné. Za odpovídající vypořádání nelze považovat ani argumentaci stavebního úřadu, neboť není jasné, jaký význam má pasáž hydrogeologického posudku RNDr. V. věnující se negativnímu ovlivnění ekosystémů Bojanovického potoka pro otázku řešenou správním orgánem, tj. zda umísťovaná studna může ovlivnit hladiny ve stávajících okolních studních. Protože odpovídající argumentaci v napadeném rozhodnutí nelze nalézt, nemůže se soud v tuto chvíli vyjádřit ani k souvisejícímu žalobnímu bodu namítajícímu nepodstatnost utěsnění vrtu mezi jednotlivými zvodněmi s ohledem na hrozící zaklesnutí vody prostřednictvím puklin v podloží. Vypořádání této námitky je v první řadě na správních orgánech, a to za případné asistence odborného vyjádření či znaleckého posudku.

Napadené rozhodnutí považuje soud dále za naprosto nepřezkoumatelné, pokud nijak nereaguje na výtky RNDr. V. vůči hydrogeologickému posouzení Mgr. K., které žalobce přiložil ke svému odvolání a přejal je jako součást své argumentace. Tyto výtky, jejichž jádrem je upozornění na chybějící vstupní data, na nichž každé odborné posouzení musí být založeno, nemá-li být prostou neověřitelnou spekulací, jsou přitom alarmující a příliš na tom nemění ani opět velmi nekonkrétní reakce Mgr. K., s níž se navíc žalobce nemohl seznámit. Aniž by se chtěl soud podrobněji touto otázkou zabývat (to je primárně dosud nesplněným úkolem správních orgánů), musí vznést otázku, nakolik je důvěryhodným podkladem pro rozhodování správního orgánu posouzení, které závěry o neovlivnění okolních vodních zdrojů opírá též o parapsychologický výzkum formou pochybky biotronika a v němž byla velikost depresního kužele vrtu vypočtena pomocí vzorce, jehož vstupní údaje (jejichž volbou

samozřejmě lze ovlivnit výsledek teoretického výpočtu) však ani k námitkám žalobce zpracovatel neuvádí.

Pokud jde o námitku nezohlednění spotřeby vody na plnění bazénu, na tu žalovaný v napadeném rozhodnutí také nijak nereagoval a jeho rozhodnutí je proto opět nepřezkoumatelné.

Vzhledem k výše uvedenému tedy soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a současně jeho zákonnost je zásadně zpochybněna i závažnou procesní vadou v předcházejícím řízení. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. i bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že vady předcházejícího správního řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí, nastaly již v postupu stavebního úřadu, zrušil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. rovněž rozhodnutí městského úřadu. V dalším řízení žalovaný a stavební úřad především účastníky před vydáním rozhodnutí upozorní podle § 36 odst. 3 správního řádu na možnost seznámení se s podklady pro rozhodnutí a umožní jim toto právo (včetně práva se k věci vyjádřit) realizovat. V návaznosti na argumentaci žalobce patřičně vyhodnotí, zda mezi hydrogeologickým posudkem RNDr. V. a posouzením Mgr. K. existují rozpory, a pokud ano, zhodnotí konkurenční důkazy z hlediska kvality jejich vstupních dat, jejich logičnosti a přesvědčivosti. Pokud ani na základě této analýzy nebudou správní orgány schopny zdůvodnit vadnost či nepřesvědčivost jednoho z podkladů, nechají za účelem vyřešení sporné odborné otázky zpracovat znalecký posudek, který by panující pochyby odstranil. Na základě závěrů odborného posouzení je pak třeba, aby odpovídajícím způsobem vypořádaly uplatněné námitky a argumenty účastníků řízení, přičemž zohlední aktuální skutkový stav (mj. i případné vybudování vodovodního řádu namítané žalobcem i městem Mníšek pod Brdy).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný v řízení úspěšný nebyl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl naproti tomu plně úspěšný, neboť napadené rozhodnutí soud zrušil. Náleží mu proto náhrada nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč sestávající ze zaplaceného soudního poplatku za podanou žalobu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. února 2016

Olga Štránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová